

ПІДПРИЄМНИЦЬКА ЕКОСИСТЕМА МІСТА

Дягілева А.Р.

Науковий керівник – Панова О.Д., ст. викладач

Сучасний розвиток цивілізації характеризується інтенсивною урбанізацією: за прогнозованими оцінками ООН до 2050 року міське населення становитиме 66% населення світу. За останні кілька десятиліть міста визнано переважно генераторами, а не споживачами капіталу: міста сприяють національному ВВП, генеруючи 70-80% багатства будь-якої країни.

Зростаючий розвиток урбанізації та визначена провідна роль міст для регіонального та національного економічного зростання актуалізують науковий дискурс щодо детермінант формування підприємницького міста для сприяння стійкості міста в умовах турбулентної економіки, а також забезпечення конкурентоспроможності міста у світовій міжміській конкуренції.

Мета даного дослідження полягає у концептуальному узагальненні поняття підприємницького міста та ідентифікації складових підприємницької екосистеми міста.

Загальноновизнані переваги підприємництва для міського економічного розвитку передбачають створення нових робочих місць, забезпечення зайнятості місцевих громадян, вирішення економічних та соціальних питань за допомогою різних форм державно-приватного партнерства, сприяння економічним та соціальним перетворенням через інновації, створюючи неповторне відчуття місця, яке сприяє якості життя громади.

Ядром підприємницького міста є наявність підприємницької екосистеми, яка охоплює основні шість сфер за моделлю Ізенберга: культура, політика та лідерство, фінанси, людський капітал, ринки збуту, інституційна та інфраструктурна підтримка, кожна з яких містить складові елементи, взаємодіючих складними та ідіосинкратичними способами, що характеризує кожен підприємницьку екосистему унікальним набором умов та обставин.

Необхідною умовою ефективного функціонування підприємницького міста є наявність активів у різних формах міського капіталу – людського, соціального, природного, фінансового виробництва, які взаємопов'язані гнучкими каналами, що забезпечують продуктивні, системно збагачуючі потоки. Взаємопов'язаність міських капіталів є основною умовою сталого розвитку та забезпечення якості життя міста, що також передбачає збереження та залучення підприємницьких,

інноваційних та творчих талантів, забезпечуючи умови для процвітання їх винахідливості та креативності.

Наявність вибору у підприємницькому циклі спроб та помилок є стимулюючим фактором для підприємців. Їхні потреби зростають залежно від стадії розвитку бізнесу, будь то стартап чи зріле підприємство, що робить екосистеми динамічними та складними організаціями. Розуміння динаміки підприємницьких екосистем важливо для формування стимулюючої політики в контексті кращого розуміння викликів, що стоять перед підприємцями, та забезпечення легкого доступу до різноманітних ресурсів, необхідних для реалізації підприємницької ідеї.

Формула підприємницького міста є вельми складною, і поряд з її такими основними складовими – ресурсами, заснованими на знаннях, як університети, венчурний капітал та таланти, невідсутнім фактором є підприємницька культура (середовище, яке сприяє розвитку підприємництва) або підприємницька особистість міста.

Розвиток та поширення прав та можливостей підприємницьких спільнот передбачає забезпечуючи можливості екосистемну політику, засновану на холістичному підході. Побудова ефективної екосистемної політики задля формування сприятливого середовища для розвитку підприємництва залишається складним завданням, оскільки формалізоване започаткування пакету програм, орієнтованих на розвиток підприємництва, не гарантує розквіту підприємництва в практичному сенсі.

Загальні принципи, які містяться в основі розвитку підприємницької екосистемної політики, можна підсумувати наступним чином:

- підприємницькі екосистеми базуються на існуючих активах, які передбачають послідовний розвиток міських капіталів та покращення якості життя у містах;
- підприємницька життєздатність вимагає поєднання процесів створення знань та розвитку підприємницької культури, що гармонійно влітається в унікальну місцеву культуру;
- гнучкість ресурсної бази відповідно до еволюціонуючої структури підприємницької екосистеми;
- послідовна підтримка транзакцій через розвинений нетворкінг, що сприяє синергії між різними стейкхолдерами.